

Častniki morajo zato natančno poznati svoje ljudi in zanimati se morajo za nje osebno. Osebna hrabrost, izkušnje, znanje in vodilne lastnosti častnikov se le izpopolnijo čete. Kar pomenja hrbet telesu, to pomenja častniški zbor armadi. Če je ranjen hrbet, sledi lahko oslabelelost. Možgani pošiljajo se vedno svoja povelja, a udi jih ne morejo več ali jih pa le deloma izvedejo. Ravno tako se godi armadi, če je častniški zbor slab ali pa pomanjkljiv.

U sedanjih dogodkih je izjavil general: O izgubah Italijanov seveda ne morem podati natančnih podatkov, a po raznih informacijskih virih cenim, da so izgubili Italijani v prvih treh bitkah približno 300.000 mož. Njih izgube so na gotovih mestih naravnost strašne. Pred našimi strelskimi jarki leži na tisoče napokanih italijanskih mrtličev. Samoobsebi umljivo je, da so naše izgube neprimerno nižje. Naši ljudje stojijo namreč v jarkih, ki jih sovražnik ne vidi. Njih puške in strojnice kose Lahe, ki naskakujejo na strmini. Tukaj sta dva zemljevida (general me je peljal k mizi, na kateri so ležali zemljevidi, a ta miza s tremi stoli je tvorila edino opravo sobice); en zemljevid kaže našo postojanko mesca junija, na drugem sem zabeležil našo sedanjo postojanko. Kakor vidite, se ni nič izpremenilo. Veliko nižino onstran Soče smo izpočetka prepustili Lahom in nismo poizkušali, da jo zopet vzamemo. Kjer smo zavzeli prvotno postojanko, tam se stojimo in ostanemo, če bo le to v naši moči. Videli boste zdaj zopet junaško hrabrost, vstrajnost in neprekosljivo vojno sposobnost mojih čet, ki so dozdej držale črto...

Italija ponudila mir?

Švicarski list „N. Züricher Ztg.“ poroča iz Rima: V tukajšnjih političnih krogih so razširjene vesti, da je Italija ponudila Avstriji mir. Poročilo pravi tudi, da je odgovor Avstrije in Nemčije italijansko vlado popolnoma poparil.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Srbi so potisnjeni na albansko ozemlje. Računi se, da jih je ostalo kakih 70.000 do 80.000 mož, kajti okoli 120.000 mož smo jih ujeli, okoli 100.000 je mrtvih in ranjenih, več kakor 300.000 mož pa jih ni bilo. Vojska na srbskih tleh je torej za nas končana. Le Bolgari se bodo imeli v južni Srbiji boje s Francozi, Angleži in srbskimi ostanki.

Nemško vojno vodstvo je tudi uradno naznanilo, da je vojska proti Srbiji v glavnem končana. S tem sicer ni rečeno, da ne bomo več zasledovali umikajoče se srbske armade in ji branimi povratka v Srbijo nazaj, ampak s tem je rečeno, da za srbsko bojišče ne potrebujemo več tako mnogoštevilne armade, kajti srbsko bojišče je postalo sedaj bojišče druge vrste. Zaradi popolnega poraza srbske armade se tam ne more nič odločilnega več zgoditi.

Tudi Črnogorci smo nagnali popolnoma iz Bosne in Hercegovine. Noben Črnogorec ne stoji več na bosanskih tleh, odkar so naše čete tudi iz Foče in Čajnice zmagovito prodrle proti črnogorski meji. Torej je tudi v tem oziru za nas vojska ob južnih ozidju v glavnem končana.

Istočasno, ko je vojska s Srbijo končana, in mnogo naših čet na razpolago za druga bojišča, je prišel nemški cesar obiskat našega cesarja in kralja. Ta obisk je brezdvomno za prihodnost velikega pomena.

Vojska proti Srbiji v glavnem končana.

Zelo veliko pozornost je po celotni svetu zbudil sledeči uradni razglas nemškega vrhovnega vojnega poveljstva z dne 28. novembra:

Odkar so ostanki srbske armade zbežali v albansko gorovje, so velika vojna podvzela

s Srbi končana. Cilj, ki smo ga zasledovali, t. j. prosta zveza z Bolgarijo in Turčijo je dosežen.

Bojevanje naših armad, ki stojijo pod vrhovnim poveljstvom maršala pl. Mackensena, se je pričelo po avstro-ogrski armadi generala pl. Kövessa in sicer proti Drini in Savi. Ta armada se je ojačila pri nemških četah. Armada generala Gallwitzja je začela dne 6. oktobra prodirati pri Smederevom in kraju Ram-Basija čez Donavo. Bolgarska armada generala Bojadjeva pa se je navadila dne 14. oktobra proti črti Negotin—Piot.

Ta dan se je pričelo tudi bojevanje druge bolgarske armade pod poveljstvom generala Todorova proti Skoplju in Velesu.

Od tega časa so zavezniške čete izvršile veličanska podvzeta: pred očmi sovražnika so gladko in hitro prekorale Donavo, pri čemur jih je še oviral nepravčasno nastali podovavski vihar; zasedle so obsejne utrde belgrajske — pri zavzetju teh postojank se je poleg brande-burškega rezervnega zbora posebno odlikoval avstro-ogrski 8. armadni zbor (Praga) —; trdnjave Zaječar, Knjaževac in Piot so padle v roke naših hrabrih bolgarskih zaveznikov. Naše armade niso pri tem premagale samo vseh velikanskih vojniških težav glede ozemlja, ampak so tudi popolnoma zlomile žilavi odpor sovražne armade, ki je bila navajena vojevanja in se je hrabro borila.

Našega prodiranja niso zadrževala ne skrajno slaba pota, ne globoke zasneženosti, brezcestne gorate ozemlje, ne pomanjkanje hrane in pomanjkanje zavetij. Več kot 100.000 mož, t. j. skoro polovica srbske armade je ujeta. Sovražnih izgub v bojih in vsled ubežnosti vojakov niti ne cenimo. Uplenilo se je mnogo topov, med temi tudi težkih; v naše roke je prišlo nepregledna množina vojnega gradiva vseh vrst.

Nemške izgube se lahko imejemo prav zmerne, in tudi te obžalujemo! Na kakih boleznih pa naše čete sploh niso trpele.

Na srbskem bojišču se bodo torej odsedaj vršile manj pomembni boji. Mnogo čet, ki so se borile v Srbiji, postane sedaj razpoložljivih za druga bojišča, kar je velike važnosti.

Cesar odlikuje vojskovodje.

Cesar je odlikoval vse tri vojskovodje na srbskem bojišču. Maršal Makensen je dobil briljante k vojnemu zaslužnemu križcu, general Köves in general Galvic vojni zaslužni križec I. razreda, z vojno dekoracijo. Sedanje vojskovanje s Srbijo je bilo v šestih tednih končano.

Prizren je padel.

Zadnje važnejše srbsko mesto Prizren na Kosovem polju so Bolgari zavzeli. Prizren je bil v pravadnih časih glavno mesto srbske države in pozneje pod Turčijo glavno mesto vilajeta Kosovo. Danes pa šteje nad 40.000 prebivalcev. V balkanski vojski so zasedli Srbi mesca oktobra 1912 mesto Prizren. V Prizrepu se je nahajal znani avstrijski konzul Prohaska.

Srbska armada.

Srbska armada se umika po izgubljenih bojih pri Prizrenu in severno pri Rudniku čez albansko mejo ter si pripravlja vspešno na albansko mejo nove postojanke. Toda vse težke topove je morala srbska armada nam in Bolgarom prepustiti, ker ni imela nobenih prevoznih sredstev, da jih spravi čez gorato mejo.

Srbski kralj in vlada v Skadru.

Srbski kralj Peter in vlada so zbežali v Skader. O srbskem kralju se piše, da je od dne do dne slabši ter da pričakuje najhujšega. Dokler so se vršili še boji na srbskih tleh, bil je vedno pri svojih četah ter jih rotil, da vzdržijo v boju. A vse je bilo zaman.

Boji s Črnogoro.

Naši boji s Črnogoro so toliko napredovali, da ni sedaj nobenega črnogorskega vojaka več na naših tleh. Mi zasedamo sedaj naš nekdanji sandšak Novipazar. Naše čete se že bližajo glavnemu mestu sandšaka, Plevlju.

Črnogora se bo borila do skrajnosti.

Črnogorski kralj Nikita je izdal na svoj narod oklic, v katerem pravi, da Črnogorec raje umrje, ka-

kor pa da bi postal suženj. Kralj Nikita se bo branil do skrajnosti in se bo, če bo treba, preseljeval od gore do gore.

Bolgarsko-srbsko bojišče.

Bolgarija še ima svoje čete tudi v srednji Srbiji, kajti naše uradno poročilo pravi, da so bolgarske čete zavzele zadnje srbsko mesto ob albanski meji, Prizren. Verjetno je, da bo tudi del bolgarskih čet zajedno z armado Kövesovo zasledoval umikajoče se Srbe.

Z razbitjem srbske armade postaja sedaj mnogo važnejša južna bolgarska fronta ob črti Strumica—Krivopalak—Bitolj. Verjetno je, da se je tudi del nemške armade pod generalom Galvicem obrnil proti jugu, da skupno z Bolgari nastopi proti Angležem in Francozom. Na tej fronti je torej kmalu pričakovati važnih dogodkov.

Angleži in Francozi očitno nimajo velikega upanja, da bi zdržali skupen bolgarsko-nemški naval, kajti za vsako ceno si hočejo zagotoviti prosto pot nazaj na grško zemljo. Z vso silo pritiskajo na Grško, da jim dovoli prosto ozemlje za vojevanje, da jim izroči potrebne železnice in da se smejo utrditi pri Solunu. Grčija se, kolikor je razvideti iz dosedanjih poročil, napol udaja, napol ustavlja.

Francozi so se umaknili pred Bolgari na desni breg reke Črne. O Angležih še ni čuti, da bi se udeležili boja. Pri Bitolju stojijo Srbi, na pomoč jim je prišlo nekaj francoskih čet. Bolgari se previdno bližajo Bitolju. Srbi so baje Bitolj že izpraznili.

Solun — paradiz za špijone.

Angleški poročevalci javljajo iz Soluna, da je mesto pravi paradiz za špijone, ki delujejo tam prav neovirano. Pregledajo si vsak transport. Poročevalci zahtevajo, da naj dobijo Francozi in Angleži kontrolo nad mestom in pravico vse sumljive elemente odstraniti.

Grčija in četverosporazum.

Casniki vedo sedaj veliko povedati o pogajanjih četverosporazuma z Grčijo. V istini pa vemo samo to-le: Grčija se noče s Francozi in Angleži bojevati proti nam. Francozi in Angleži so ji za to hoteli zastaviti vso trgovino po morju, napovedali so ji blokado, toda jo kmalu zopet preklicali, ker so se bali, da Grčija nastopi proti njihovim četam pri Solunu in na srbskem bojišču. Začeli so se pogajati z Grki, da njihovih in srbskih čet ne razorožijo, ako se umaknejo na Grško, da jim dajo železnice iz Soluna do bojišča na razpolago in da jim dovolijo graditi utrde pri Solunu. Pogajanja o teh točkah se še nadaljujejo. Kar se več govori in piše, je le samo ugibanje.

Svobodna pot do Carigrada.

Uspeh v Srbiji ni samo politične, ampak tudi velike gospodarske važnosti. V prvi vrsti je sedaj omogočena zveza po Donavi do Bolgarske in Rumunske, a je tudi železniška zveza s Carigradom vpostavljen. Bolgarska kot dežela, ki sedaj, v vojnem času, ne more nikamur uvažati, more kam in Nemčiji odstopiti žita in tudi jaje, kar vse se bo moglo odlej z lahkoto dovažati k nam. Razum tega ima Bolgarska obilo ovac, ki niso pri njih prihajale v poštev kot hrana, dočim bodo pri nas dobro došle v prehrano prebivalstva. Iz Turčije se bodo mogli izvažati konji, a tudi Turčija ima mnogo ovac. Poleg vprašanja živeža se polaga še večja važnost v rudarske proizvode Bolgarske in Turčije, a tudi v Srbiji je — kakor znano — zadostnih množin raznih kovin, posebno bakra, tako, da se bodo mogle naše zaloge izpopolniti. Kot dovojni predmet iz omenjenih dežel prihajajo še v poštev tobak, riž, janičevo kožo in predmeti iz kože. Posebno se morejo iz Turčije uvažati sadje, sredstva za strojenje, oljke, vino in kava, bombaž, a posebno volna iz azijskih predelov Turčije.

Naš izvoz v te dežele ne bo pomemben, razum seveda gotovih predmetov za bolgarsko in turško vojsko, ako boste kaj potrebovali od nas. Kot najvažnejši uspeh svobodne poti do Carigrada je smatrati izrabljanje rudnih skladov Turčije v Aziji, ki lahko odpomore današnjemu pomanjkanju pri nas.

Naši potopili francoski parnik.

Naša vojna mornarica, dasiravno napram sovražni močno v manjšini, preskrbi sovražnikom naše Avstrije marsikatero neljubo presenečenje. Tako so se sedaj pojavili naši podmorski čolni celo v morju ob zahodni obali Italije. Dne 28. novembra se namreč poroča iz Sardinije, da je avstro-ogrski podmorski čoln 25 milj od obali tega otoka potopil francoski parnik „Algerien“. Rešilo se je samo 8 mož posadke.

Rumunija.

Dne 28. novembra je kralj Ferdinand otvoril rumunski državni zbor s prestolnim govorom, ki je bil tako previdno sestavljen, da se ne da spoznati, na katero stran se kralj nagiblje. Poslanec Mille je med govorom začel delati medklice za četverosporazum, a so ga drugi poslanci oklofutali in pretepli, da je utihnil.

Pravijo, da se Rusija pogaja z rumunsko vlado zaradi prevoza ruskih čet proti Bolgariji, ki jih ima pripravljene v Besarabiji in katerim bo baje poveljeval general Kuropatkin, znan iz rusko-japonske vojske.

Kaj delajo Turki.

Ob Dardanelah so neprenehoma artilerijski boji. Do večjih spopadov še ni prišlo, toda pričakovati je kmalu odločnega turškega nastopa. Turška armada ima sedaj, odkar ji je pot na Dunaj in v Berlin odprta, dovolj streliva in orožja.

Grški list „Nea Alitheia“ pravi, da se Turčija pripravlja tudi na odločilen boj z Angleži v Egiptu.

Kako dolgo bo trajala vojska

Ob otvoritvi rumunskega državnega zbora je vladni list objavil pozdrav poslancem ter zapisal:

„Ker bo vojna najbrž še dolgo trajala, bi bilo blazno, se vanjo zaplesti.“

Sprememba na Nižje-Avstrijskem.

Dosedanji nižjeavstrijski cesarski namestnik baron Bienenroth, prej ministrski predsednik, se je zaradi bolezni odpovedal svoji službi. Cesar ga je ob tej priliki povzdignil v grofovski stan. Na njegovo mesto pride dosedanji cesarski namestnik na Moravskem, baron Regner pl. Bleyleben. Kdo pride na Moravsko, se ni razglašeno.

Novi avstrijski ministri.

Notranji minister baron Heindl, finančni minister baron Engel in trgovinski minister pl. Suster so odstopili. Cesar je imenoval za notranjega ministra Konrada princa Hohenlohe-Silingsfürsta, ki je bil do pred vojsko z Italijo tržaški namestnik. Primorski Slovenci so ga radi imeli. Za finančnega ministra je imenovan dr. Karl pl. Leth, dosedaj upravitelj pošto-hranilnega urada. Velja kot zelo spreten finančni strokovnjak. Za trgovskega ministra je imenovan dr. Aleksander pl. Spitzmüller, dosedaj ravnatelj avstrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt. Mož je v dunajskih veleindustrijskih krogih zelo priljubljena oseba.

Razne novice.

* Naš cesar in kralj obhaja danes, dne 2. decembra 67 letnico svojega vladanja. Slovenski narod je porabil dosedaj vsako priložnost, da izrazi svojemu vladarju udanost in ljubezen. Tudi ob tej obletnici se postavlja med druge častilce ter prosi Boga, da se s posebno milostjo in ljubeznijo ozira na našega cesarja in kralja ter izpolnjuje vse želje njegovega očetovskega srca! Bog ohrani, Bog obvari nam cesarja, Avstrijo!

* Nemški cesar je prišel dne 29. novembra na Dunaj, da čestita našemu cesarju in kralju k 67 letnici njegovega vladanja. Odkar imamo svetovno vojno, je to prvi obisk nemškega vladarja pri našem cesarju.

* Skof Janez Stariha. V Ljubljani je dne 27. novembra t. l. umrl ameriški skof Janez Stariha, rodoma kranjski Slovenec, v starosti 68 let. Rojen je bil leta 1847 v Semiču na Kranjskem. Svoje gimnazijske študije je dovršil v Novem mestu in je bil l. 1866 potrjen v vojake. Udeležil se je bitke pri Kustoci in bil odlikovan s srebrno hrabrostno kolajno. Po končani vojski je vstopil v bogoslovno semenišče v Milvauke v Ameriki in bil leta 1869 posvečen za duhovnika. Leta 1902 je bil imenovan za škofa novoustanovljene severoameriške škofije Lead. Rajni škof J. Stariha je posvetil vso svojo dušno skrb ameriškim Slovincem in Indijancem. Kot goreč dušni pastir je preprostoval skoro vso Severno Ameriko in ustanovil nebroj cerkev in kapel. Na svojih trudopolnih potovanjih si je nakopal bolezni, ki ga je prisilila, da se je moral odreči svoji škofiji leta 1909. Vrnil se je v svojo domovino. Skof Stariha je peti slovenski

skof, katerega je dala kranjska dežela Amerikancem. Apostolu ameriških Slovincem in Indijancem — svetla večna luč!

* Duhovniške vesti. Č. g. Rudolf Janežič, spirital v mariborskem bogoslovju, je bil 1. decembra v stolnici inštaliran za lavantinskega kanonika. — Č. g. Mihael Kos, provizor pri Gornji Sv. Kungoti, je bil 1. decembra inštaliran za župnika na tamonjo župnijo. — Č. g. Frane Letonja, župnik na Sv. Joštu, je vpoklican v vojaško službo.

* „Edinost“ poroča: Č. kr. namestnik ekselencije dr. Alfred baron Fries-Skene in njegova soproga baronica Lucy Fries-Skene obiščata slovensko slavnostno prireditev v prazno 67letnice vladanja Nj. Veličanstva cesarja Frana Josipa, katero priredi ženska podružnica CMD v sredo, 1. decembra, ob 5. uri popoldne v našem Narodnem domu. Prav tako se udeležita te prireditve tudi tržaški skof, mnsgr. dr. Andrej Karlin in tržaški mestni poveljnik, č. in kr. generalmajor pl. Wasserthal.

Vojakom

na bojišču primanjkuje berila. Matere, sestre naročite svojim možem, sinovom in bratom „Stražo“ in „Slovenski Gospodar“.

„Straža“

stane za 3 mesce 2 K 50 v.

„Slovenski Gospodar“

stane za 3 mesce 1 K.

Vpošljite naročnino in natančni vojni-poštni naslov.

* Berila želimo. Z bojišča nam pišejo: Vsem bralcem „Slov. Gospodarja“ najlepše pozdrave pošiljajo vojaki „železnega“ 87. pešpolka ter prosijo, da se jim pošlje na bojišče kaj slovenskega berila. Najljubši nam je „Slov. Gospodar“. Janez Šepetave z Bizelskega, Martin Rothwein, četovodja iz Ptuj, Ig. Cizerl, poddesetnik od Sv. Urbana ter pešci Jožef Sinkovič od Nove Stifte in Fr. Tesovnik z Ljubnega v Sav. dolini.

* Slovenski ranjenec na Dunaju. Z Dunaja smo dobili naslednje vrstice: Srčne pozdrave pošiljamo vsem prijateljem in znancom slovenskih rodov in rezervne bolnice št. 4 na Dunaju. Tukaj se nam prav dobro godi in smo tudi prav veseli, ker nas je več Slovincem skupaj, da se lahko v slovenskem jeziku pogovarjamo in tudi po slovensko včasih zapojemo. Res nas nekateri vojaki drugih nam nasprotnih narodnosti hočejo večkrat zasramovati, pa ob taki priliki znamo tudi mi dobro braniti slovensko čast in poštenje. Pač pa vsaki dan štejemo urce ter dneve, kdaj bo prišel čas, ko bomo šli spet v svoj domači kraj, da bomo s svojimi domačimi prijatelji skupaj zapeli. Tukaj dobimo tudi več slovenskih časopisov, posebno „Slovenski Gospodar“ nam prav redno dohaja, katerega prav z veseljem čitamo. Brezplačno pošiljamo se prav iskreno zahvaljujemo. Voščimo Vam vse Božične praznike in veselo Novo leto. Upamo po Novem letu na veselo svidenje. — Tukaj se nahajamo sledeči Slovenci: Karl Kupak iz Brežice, poprej trgovski pomočnik pri Sv. Križu pri Kostanjevici; četa, vodja Jožef Uic od Sv. Vida na Koroškem; Leopold Šterban, zrakoplovec, Trbovlje; Matija Iskra iz Ilirske Bistrice; Pavel Ostovršek iz Cirknice; Jurij Kalc, Anton Javšovec in četovodja Martin Korošec iz Vede pri Slov. Bistrici.

* Sin poslanca Roškarja umrl. Od Sv. Jurja v Slov. gorah se nam piše: Vojska je pograbila svojo

žrtev, sedaj tudi iz hiše našega poslanca gospoda Ivana Roškarja, nadebnega 25 letnega sina. Bil na Roškar. Položili so ga v grob dne 27. novembra v Celovcu. Vsi veliki ran, zadobljeni na južnem bojišču, je moralo končati mlado življenje. Bil je četovodja pri trdn. topn. polku in že od začetka vojske v težki vojaški sukni. Umrl je dovršil pred leti kmetijsko šolo v Grottenhofu. Počiva naj v miru junak! Potrjim starišem in vsem sorodnikom naše iskreno sožalje.

* Sin dr. Susteršiča padel. Na italijanskem bojišču je padel poročnik Ivo Susteršič, sin kranjskega deželnega glavarja dr. Iv. Susteršiča. Dne 28. novembra ga je na tolmunskem gradu ubila granata. Padli je bil član kat. sov. akad. družva „Danica“. Bog tolaži roditelje v urah bolesti!

* Spodnještajerski rojak, č. g. Ernest Terstenjak, č. in kr. divizijski župnik, se je vrnil, kakor se nam poroča, vsled višjega povelja iz bojišča in pride zopet kot profesor na č. in kr. kadetno šolo v Inmost. Imenovani je deloval blizu 15 mesecev neprenehoma sprva na ruskem in zadnje čase na laškem vojnem torišču in je bil radi svojih zaslug, kakor se je že poročalo, tudi odlikovan.

* Mrtvi se oglašajo. Iz Ljutomer se nam piše: Anton Kosi, doma iz Ključarovec pri Ormožu je pisal staršem zadnje pismo dne 2. novembra 1914, potem ni bilo več nobenega glasu od njega. Imeli smo ga že vsi za mrtvega. Dne 23. oktobra 1915 pa je pisal, da se nahaja zdrav v ruskem ujetništvu.

* Kdo kaj ve, kje se nahaja Erhard Kramberger, domobranski pešpolk v Kotljah, 1. marškompanija. Pisal je zadnjikrat dne 22. septembra 1914. Kdo kaj ve, naj sporoči Alojziji Kramberger, posestnici v Partinji, h. št. 97, pošta Sv. Jurij v Sl. gorah.

* Pogrešajo se: Jožef Falež, lovski bataljon št. 20. Odgovor njegovi ženi Mariji Falež v Račah štev. 34. (Spod. Štaj.)

* Pozdrav Veržencem! Saper Franc Sterniša pošilja svojim rojakom Veržencem že noveletne čestitke ter piše: „Mislim, da se dobro počutite, ker se vam ni treba skrivati in stiskati po luknjah, kakor nam, kadar začne naš sosed polentar metati tiste železne piskre na nas. Toda dobra volja nas kljub temu ne zapusti. Zmiraj nas je nekaj Slovincem skupaj, ki si zamislijo kakšno okroglo za smeh in kratak čas. Prej pa ne pridem domov, dokler Talijan udarjen ne bo!“

* Naši topničarji od 30.5 cm nam pišejo: Mnogo srčnih pozdravov vam pošiljamo slovenski topničarji, kante in močje z italijanskega bojišča. Res se že dolgo časa vojskujemo s polentarijem. In dokler Slovincem bo še kaj, polentar premagal nas ne bo. In dokler bo po naših žilah tekla kri, Italijan premagal Avstrije ne bo. Jožef Toplak iz Podvine niže Ptuj; Jurij Hole, Sv. Jurij ob Ščavnici; Pavel Podobnik iz Lipnice, Gorenjsko; Vincenc Batič, Sempas pri Gorici; Matija Metličar, Sv. Kungota pri Ptuj; Martin Švent, Celje; Franc Mlekuš, Koritnica; Jan. Drole, Kamnik; Peter Kolenc, Franc Sajovec, Tankirchner, Franc Čuk, Strmec, Bog z vami in z nami!

* Črnovojniki letnikov 1872 do 1874. V črnovojniških krogih so se pojavili dvomi, ali zadeva vpo-klic tudi one v letih 1872, 1873 in 1874 rojene črnovojniške obvezance, ki so po § 2, 2. odstavek črnovojniškega zakona z dne 6. junija 1886, ker so pred pričetkom črnovojniške obveznosti prostovoljno vstopili v prezenčno službo vojske, ali pa ki so po § 1 domobranskega zakona iz leta 1893, oziroma § 9 domobranskega zakona za Tirolsko in Predalpsko v-sled odsluženega tretjega leta predčasno izstopili iz črnovojniške obveznosti, pa so zopet dosegli črnovojniško obveznost na podlagi cesarske naredbe z dne 1. maja. Z merodajne strani se k temu pripominja: Dne 6. decembra morajo nastopiti vsi pri prebitanju za črnovojniško službo z orožjem za sposobne spoznani avstrijski črnovojniški obvezanci letnikov 1872, 1873 in 1874, tudi oni, ki so šele pozneje zopet prišli pod črnovojniško obveznost.

* Razširjena vojni-dajatvena dolžnost na 50-55 letne moške osebe na Ogrskem. Ogrski državni zbornici je predložil zakonski načrt o razširjeni vojni-dajatveni dolžnosti na moške osebe v starosti od 50 X 55 let, ki se jih bo porabilo za vojaška dela v notranjosti države. V naši državni polovici bo pa uvedena tozadevna dajatvena dolžnost navedbenim potom.

* Vojaška taksa. Do dne 30. januarja 1916 se morajo zglašiti pri svojih županstvih vse one osebe, ki so podvržene plačevanju vojaške takse. K tem se prištevajo moške osebe stare od 24 do 36 let, ki niso podvržene vojaški ali črnovojniški službi.

* Gališki begunci se vračajo na svoje domove. Zopet je dovoljeno se vrniti na svoje domove galiskim beguncem doma iz mesta in okraja Lvov, nadalje iz okrajev Jaslo, Przemyslani, Bohorodeczany, Čičszagov, Javorov, Rudki, Sambor, Bobrka, Drohobyce, Stryj, Skole in Kaluž.

* Preskrba vojnih invalidov. Okrajna glavarstva so naznanila občinam, da je za vojne invalide prostih več mest pri raznih tovarnah in drugih podjetjih, kjer dobijo lažjo službo. Seznamki takih služb so na vpogled na okrajnih glavarstvih. Prednost imajo predvsem tisti invalidi, ki nimajo svojcev in so brez premoženja.

* Pazite na važne listine! Nek invalid v mariborski okolici je prve dni mesca oktobra izgubil polo, na kateri je imel nakazano vsak mesec gotovo svoto invalidne preskrbine. Reče je delal prošnjo, da bi se mu dalo drugo polo, a vso dreganje je bilo zaman. Mož ni dobil ne denarja, ne pole. Po nekem naključju je našel te dni izgubljeno polo v — listnja-